

University of Madras

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

A

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

4 ம் பகுதி புரணாரியிருத்தகாதி
WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

EDITED BY

V SWAMINATHA IYER,

Land Portal, Government College, Kumbakonam

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—As. 6. per copy Postage extra

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்

கிரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனும் ஒன்
றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளா
லியற்றப்பட்டது; கன்னியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார்
நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும்

பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்கலை பொருட்சுவைகளிற்

சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் றுண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம்

ன்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; அவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருப இராசதானிகளாகிய புகார்(=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மதுராவஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்பயனை துகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம் நூலுடைய இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே

ரங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு
யையும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சீலப்ப
ரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின்
புயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நா
டகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும்,
உடைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்

உ முகவுரை.

தாதலின் உடையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெ
யர்பெறும்.

இக்கதைகூடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்
றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்ட
தென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வந்தருகாதையாலும்
விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாறையிலிருந்து
வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சீலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்ட
தற்குக்காரணமும் சதைச்சுருக்கமு மமைந்த ளள பதிகச்செய
புளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப்பாடல முதலிய பத்து
றுப்புக்களையுடைய புராணாண்டழி, காநாண்ராஸ்த முதலிய
பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைகாண்டமும, குன்றச்சூர
வை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிகாண்டமுமாகப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளது இதில் இஃற்றமிழின் பாசுபாடான வெண்
பா அகவற்பா கலிப்பா எனபவைமுடைய இதைத்தமிழின் பாசு

பாடான ஆற்றுவரி முதலியபார்க்கு ம, பாடசதமழின் பாருபா
டான உரைப்பாட்டுக்கொ ம வா நுன்ன. இவ்வுயர் மிகுதியா
கவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அருமபதவுரையெனறும், அடியார்குநல்லாரு
ரையெனறும் இரண்டுரைக ளுண்டு. அவறறுள், அடியார்க்கு
நல்லாருரையி லுள்ள சிலகுறிப்புக்களால அருமபதவுரை முந்
தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அருமபதவுரையி லுள்ள
சிலகுறிப்புக்களால அவவுரைக்குமுடிபு இந்நூற்குப் பழைய
வுரையொன்றிருததாகவுந் தெரிகிறது. அப்படி இக்காலத்த
கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில் அருமபதவுரை
யாசிரியர்சொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்குநல்லார்கொ
ண்டபாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவவிடத்துள் -
உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அருமபதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின்பொருளை
மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள
களைபுடையதாய மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழு
தப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிட
மும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றாணுந் தெரிந்துகொ
ள்ளக்கூடவில்லை.

புகவுரை.

௩.

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வருமபதவுரையைப் பெரும்
ஆலுந் தழுவிபும, சிறுபான்மை மறுதலும், சிலவிடத்துப் பற்
வுரையாயும, சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு,
ஆங்காங்குச் சொ ளனயம் பொருணயங்களை இனிதுபுலப்படுத்தி
உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களை
யும, இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலநூல்

மேற்கோண்முதமாக நன்குவிளங்கும் விசேடவுரையோடுகூடி
இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து மிகவிரி
வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுத
லியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை ஆயினும் இவ்வுரையாசிரிய
ர்க்கு நீரம்பையர்காவலரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வு
ரை அர்காலத்திருந்த போப்பண்ணகாய்கேய்கோனென்ற ஒரு
பிரபுவாற் பெயரிட்கப்பட்டதென்பதும் பிறபுள்ள பழைய
இவ்வுரைச்சிறப்புடையாயிரச் செய்யுட்டாளால் தெரிகின்றன.

நேசைவேண்பா.

உநாது மீழலெனப் பாவு முரையும்
பொருநதுநெறி யலலா பொருநர்-தெரிந்திப்
படியாக்கு நல்லமாதம் பத்தா னன்னா
படியாக்கு நல்லானென் பான்

கீட்டளைக்கித்துறை

ஐநா திபெநாநு மூன்று முலகின் புறவகுததிக
செயன் பெறாத தலைபதி காரததிக சொததபாநு
பாருந தெரிய விரிததுரைத் தாண்டி யாககுநலலான்
காருந தநயு மய்யா ன்ரமபபடா காவலனே
காறறைப் பிதததிக் கடததி லடைத்திக் கடியபெருங்
காறறைக் குமபபசய வாரசெயகை போலுமக் காலமெனும்
காறறைத் தவிரத்தநர் டொபபண்ண காவகெயா கோனளித்த
சோறறச செருககலை வோத து மூனறுரை சொலவித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான
சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்
தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையு
டையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணகர்களுக்கு விள
ங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச்
சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்த் சேர்த்திருப்

சு முகவுரை.

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அயற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்து இருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சோழாட்டில் வஞ்சிகரத்திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர் ; சோன் சேங்குட்டுவனுடைய தம்பி ; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௨௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பவையெண்ணியும் இவரின்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச்

சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின் தூய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லும்பொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக்கதை நிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினின்றுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தே நென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவானிகள் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்

௨

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௫-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—௨௬ - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ்

செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளி
ருஞ் சென்னி, புலகுபொதி புருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி
மாலை பொடிபுனை, திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு”
எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத் தறியுயி லமர்த்தோன், சே
டங்கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தெண்ணீர் காந்த செஞ்சடைக் கடவுள்,
வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குநி வாங்கி யணிமணிப் புயத்து
த், தாங்கின னாகி” எனவும், செங்குட்டுவனைரோக்கி, இமயத்தினின்றும்
வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௬௮-௭௧] “செஞ்சடை வானவ னருளி
னில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்” எனவும், வந்தருகா
தையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௭௪௭-௭௪௮] “ஆனே தூர்ந்தோ னரு
ளிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலின்” எனவும் இவரே கூறி
யிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்மியாதலாலும் இவரது சமயம் சை
வமென்றுத் தோற்றுவின்றது. இவருக்கு அடிசொன்று பெயர் வந்திருத்
தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “குணவாயிற்கோட்டத் தாகுறநக திருந்த”
என்பதின் கோட்டமென்பதற்கு “அருகனகோயில்” என்று அடிபார்க்குநல
லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இர் பூட்டி சிலவிடத்துச் சைன
மதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்தச சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவர்
துசமயம் சைனமென்று கூறுவாரு முவர்.

காலம்.—“உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசு செப்பி, னுரைசா லடிக
ளருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இர்நூற்பதி
கத்திறுதியிலும் “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ட, வளவகெழு கூலவா
ணிகன் சாத்தன், மாவண டம்மீத்திற மன்னமே கலைதிற, பாசறம் பாட்டி
னுளறிய வைத்தனன்” என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூ
றியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தருளும் ஒருவர்முன்னிலைப்பொ
ருவர் முறையே சிலப்பதிகாரததையும் மணிமேகலையையும் இயற்றியுள்ள
போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரசெய்யுளியல்லை, “சூ
காணாமுதலா” எனலும் சூத்திரத்தின விசேடவுரையில் ‘சீத்த’வசசாததரு
ராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை’ என உச்சிமேற்புலவர்கொர் நச்சிறுர்க்
கினியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தருள் கடைச்சங்கப்புலவருளொ

ருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகளுருமாகிய நக்கீரனார் இறையனாகப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் காணவியியுள்ள “நினைவ்கொள்”, “அறைமேய் வலம்புரி”, “நேர்ந்

ந

தநங் கா தலர்”, “புணர் துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பது காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்தி விழாக்கொண்டாடியகாலத்தி இலங்கையரசனாகிய நயவாதுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வந்தநாளைதயாரானும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினனென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௧௪௬0 - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாம் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய ௪௬0-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மஃறோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும் போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின, இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே அணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் னர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை ; ஆனாலும் ஈச்சினர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம், ஈச்சினர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறையுரையாகிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும்புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிவசிலவீடத்துப் பதப்பிரபோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரா லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குழிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்பட்டிம்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்காடகத்தமிழ்நூலகர் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமைபால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பஞ்சமரபு பரதசேனபதியம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும்ஐத்தநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்த காதையில் [அடி- ௧௪] “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” என்

து

றும், கட்டுரைகாதையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] “ஆடித் திங்கட் பேரிருட்பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் கா விரிப்பும்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்க ளென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். *[௨௦௫ - ௩௪ ; ௨௩௦ - ௧௨ ; ௩௦௪ - ௨௦ ; ௩௦௮ - ௨௪ ; ௩௩௩ - ௨௩ ; ௩௩௪ - ௧௧ ; ௩௪௧ - ௫] இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவீடத்து எதுகை மோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனியகவையன்றி செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனி

ததனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால், முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வரையிற் பலவிடத், ௩ங் காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதலேச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-பக்கம் ௪ - வதுவரிமுதலியவற்றிற் காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக் காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்திவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியலாதே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகாவீற்று விபங்கோளாகக் கொண்டு போற்றுவாயாகவென்ற பொருள்செப்திருக்கிறார்; [௩௧௧-௧௧.] [௩௪௩இரக்கினியருங் காட்டியென்பதை இகாவீற்று விபங்கோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவிர்தையாரிலம்பகம், ௩-௮]. இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்' [௪௧-௩; ௮௨ - ௩.] என்றும், 'முன்னர்ஜனியேன்பதனுட்கூறிலும்' [௨௦௧ - ௧௮] என்றும், எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உணர்செய்திருத்தனரென்பதும், 'அழற்பரிகாலைதக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௧௪ - ௨௧.] என்றும், 'கட்டுரைகாலைதயுர்விரியக்கூறுவாம்' [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாலை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உணர்செய்யவெண்ணியிருந்தா ரென்பதும் வெளியாகின்றன.

-----

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்தின் வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க — * பு கார் கா ண் ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென் னுந்துறையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதாணியாகவுள் ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே கோழங்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பா கவிப்பர் பெருங்குடியொன்றும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர் குலத்தினுரித்தோருகிய மாசாத்துவாளென்பான், தன்மகன் கோவலனுக் கு அந்நகரில் அமரவினுதித த மாநாய்கன் மகன கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணமுரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத் து நலம்பாராட்டி இனபுறநத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு நாள், அக்கோவல ன்ருபாகிய பெருமகர்க்குத் தத்பென்பவன், கோவலனும் கண்ணகியும் இவ்வாழக்கையைச் சேர்ந்தாகாடத்திக கைதேர்ந்து உயர்ச் சிபெறவயின்றுகூத்திக காணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லற நடத்தித் த உவேண்டி மொருளகோவரப் பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோ கித்து அவ்வநவனையும் அதிபிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அது பிருநது அப்பொருள்களினதல அந்நனரோமபல துறவோக்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச் செயது இவ்வாழக்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயி னர்; இவ்வாறு சிலவருடங் கழிந்தன

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவனும் ஆடல்பாட ள முதலியவற்றில் மிகத் தோச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதவியென்னும் நாட கக்கணிகை கைய நுட்பத் தன்பாவுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறும் கொடுத்து அவளோடு இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாணியின் கண்ணகி பிரியாநுருதவநக்கு அவ்வநத்ததைச் சற்றும வெளிப்படுத்தா

மல் அவ ஸ்பா ற சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இவ் வறவொழுக்கத்தை வழுவா
 னு நடத்திவந்தான்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அநநகாத்தில் இந் திரனுக்கு
 த்திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதனமுடிவில் அநநகாத்தார் தத்தம் பரிவார
 வகனோடு கடலாழித் தருசு சென்றார்கள்; கோவலனும மாதவிபுடனகடம்க
 ளையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவர்கையிலிருந்தவீணையவாங்கிப் ப
 லவகைபட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவவீணையவாசித்தா
 ன்; அவன்பாடிய பாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழு
 வியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகனிர்பால விருப்புடையன்' என
 மெண்ணிப் புலந்து அவனகையிலுள்ள வீணையவாங்கித் தான வேறுகுறிப்
 பிலலாதவளாகவிருப்பினும் அவனவேறுகுறிப்புள்ளவனாகத்தனக்குத்தோற்
 தினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவ
 யைத்தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்
 வீணைய வாசித்தாள். அதனைக்கேட்கோவலன், 'வேறொருவர்மேல்மனம்

* டுகார் - காவிப்பூம்பட்டினம்.

2

கா

வைத்தி இவள்பாடினாள்' என்றெண்ணி ஊழ்வீரையின்றுயற்சியால் வெறுப்
 புற்று அவனோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியெ
 ன்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகி
 யைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளிபறையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தை
 யும் மனவருத்தத்தையும் தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுநு
 ம் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொ
 ருட்குவிபல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்
 கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்று சொன்னாள். கண்ணகி, மாதவிக்குக்
 கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துகொன்னாள் என்று கருதி,
 'அடியேனிடத்தி இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க'
 என்று சொன்னாள்; அவன், 'மதுரையைடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமு

தலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள் தேறித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவனும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்தில் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த கிருகத் சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்படுவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைக்கேர்ந்து ஒருபொழிவி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்த கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபாத்தையையும் ஒருதார்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறுனதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகியிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் கீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறையூர் யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச்சிறிதுதூராஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்திகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்திற்வைத்துவிட்டுக் காலிக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைக்கிறிக்கையில், தன்பிரிவாற்றுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோடையுடன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந்தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும்டைந்தி அவர்களுடன்புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அவ்வளவிலே அவர்களால் வழியின்றி வந்தெறிந்த கொணர்போய வையையாற்றையடைந்த அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிறபுறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையிலே தங்கினான்.

மறறைநாடகாடையிலெழுந்த கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நோந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவளதே மறறத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பாலவைத்தவிட்டுத் தாள்வாணிகளுக்கெய்தமருரிய இடமறித்தற்பொருட்டு மதுராகரத்தின் உள்ளே சென்று அதனவளங்களைப்பெல்லாகக் கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்த அநாகாசகிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு அநேகவந்த தனது நடபாளனாகிய மாடலென்னும் மந்தனனோடு சூலாபஞ்செடிகொண்டிருந்தான அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்கு வரத் துடைச்சியாத் தீவியாகிய மாதரியைக் கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தையுந் தோக்கி, 'இவரிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்று சிசுபித்தி அவ்வாயமுதற்குக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அநாமெல்லாம் தன்மைபயி உபாந்தோராகளாற கொடுக்கப்பட்டு அடைக்கலம் பொருள்பாதுகாததோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடன் அவள் விடைபாறக் கண்ணகிடைக் கொவலனுடனழைத்திக்கொண்டு ஆயாபாடியிருந்த மதன்யுடையடைந்த அவ்விநவலையும் புதியமனை பொன்றில் டைவித்தும் கவுந்தி நத்த தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துண்பாகவைத்தாள் சமைத்தமருரியபொருள்கள் பலவற்றையும் கொண்டு கொடுப்பத, கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விறக்க சமைத்து முறப்படி அண்பிக்க, கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்த அநாதது, 'நீ இரத்தப்பாடெவையிலே வந்ததை யெண்ணி நம் தாய் தந்தையர் என்னதுன்பமுற்றாகோ? மக்க செலவத்தை அனுபவித்ததுக கொண்டிருந்த நாம் இருக்கக் கடிபதிற்பத்தை யனுபவித்தது கனவோ? எனவாயிற், இருக்கக்காரனமாக முன்பு செய்த தீவினை யாதோ? யான லுறமறிந்தேன், நீனோடுமே விட்டுப்போக அடிபிறரைப் புறங்கூறுக கூடாதுபாது நல்லவாழ்க்கத்தைத் திறந்த மகாபாயியாகிய எனக்கு இனிதே தக்கதாய்நிறி நற்கதியுண்டாமோ? இந்நுமுதுகூறவாக்கும் ஏவலம்சாதலெய் துக்கேன், என்கும துன்பஞ்செய்தேன, இக்கூடாவொழுக

கம தீதென னு சிந்திப்பெ ளவன்வேன்' என்று பல்வாநிவகி, 'சுறதமுதலிய
வறறைகீபகி நாணமுதலபவா டைபும காபபும பெருநதுணையாகக்கொ
ணடு என்னோடுவருது எரது தனிமைபத தீதத "பொன்னே கொடியே
புண்புருவ கோதாப, நாணின் பாவாய நீணில விாககே, கறபின் கொழுந்தே
பொறபின் செலப்' இனி, உன்னுடைய சீமைபுகளுள் ஒன்றைக்கொணடு
போய வினைவிலிற்றுவருவேன், வருமளவும் தனிமையால்வருகதுதலை
ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசீமைபை வாகித்தொணடு அவளதனியே
யிருததலைகணடு மனமவெதுமபுதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள்
கணடாஸ வருநதுவாளென்று மறைததவலகி அவ்விடததைகீவகிபிரிதம்

அ

குத் துணிவில்லாத மனமுடையவளுயச சொன்று எதிர்ப்பட்ட தூநிமிததக
களை அநியாமம் கடைத்தெருவிற்புகுகதி எதிரே நூறு பொறகொல்லா
பின்னேவா முனவந்த ஒருபொறகொல்லண்க்கணடு இவன் அரசனற
பெயாபெறறோனென்றெண்ணி அவனாகுதசென்று, 'அரசன்றேவிபணிதற
குத் தகுதியான சிலம்பிசை விசுமதிகும வன்மைபுடையாயோ' என்று
வினாவி, அவன் மிககபணிவுடன் தான்செல்லுதலைககுறிபிக்க, கோய
லன் தான்கொணராத சிலம்பைக காட்டினன். அவன் பார்த்து, 'ஐகுனை
அரசனுக்கு யான்தெரிவித்தவருமளவும் என்வீட்டறகு அபலதாகிய இவவி
டத்தே நீரிரும்' என்று ஓர்டதாதக்காட்டிச சொல்ல, கோவலன் அவ்விட
த்தேயிருநதான் சென்ற பொறகொல்லன் முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம்ப
புகளுள் ஒன்றை வகுசித்தித அருடிக்கொண்டவறதலால், 'யான் முன்பு
வகுசித்தக்கவா தும்காண்ட சிலம்பு என்னிட தத்தோபுரா தன்று இராசா
வுக்கு அவனிப்படுவதற்குமுன்னமே அதே மருத சிலம்பைகொணர்ந்த
இப்புதியவறால் என்மீதுண்டாகும் உபதந்த ரோக்கலாம்' என்று தன்னு
ள்ளே நிச்சயித்தக்கொணடு, தன்மனைவியின் ஊடலதீரதததபொருட்டு
தன்கோயிசீடுவகி அவாடகார்ட ரோக்கிக் காம்பாவச பச செல்லும
பாண்டியன் பொருசபியகைக் கணடு வணங்கிததுதுதி, 'கன்னக்கோல
முதலியன இல்லாமலே கோயி, கவிநாத சிலம்பததிருபவன் அடியே
னுடைய சிறிபகுடில் அசபலம்போயி வா திருக்கியான்' என்றுசொல்லி,
பாண்டியன் உடனே காவலாளாக்கொ ஹைத்த, 'என் மனைவியின் சிலம்பு

இவன்கூறிய கள்வன்சகபிதத்ததாயிருப்பின், அவனைக் கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொணரிகநகர்' என்று சொல்லக்கூறியவன், வினைபயிக்குவ காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம் படக கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளைபட்டான் பொற்கொலையுள் தன்னண்ணைம ப ததல்த னறு தன்னுள்ளே மகிழ்ந்த அக்காவலா ரா நடன்சென்று கோவலையடை ந்து அவனைநோக்கி, 'லுங்கா அச்சுக்கட்டளைபட்ட ப லம புது ணைவந்தவா கள்' என்றுசொல்லிக் கோவலையுடையமுச்சுகுறிமுதல்யவற்றைக் காண்பி இவன்கள்வனலலென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழாதுததை தது அவனைக்களவெனென்று வறபுறுத்தத்தற்குக் காவுநாலின்று அதுக்கோடுப லலாம் அவர்களுக்கு எறிதக்ககாட டினான் அப்பொழுது அவர்களுள் அறி வின்மையற்ற கொடியருசானொருவன் விவரநத்சென்று கோவலன்நத் தன்கைவாளால் வெட்டியீழ்த்தியான்

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பரவகையான உறபாதங் களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதல்யோரால் உறபாதசாந்நியாகத திருமாலைக்குறித்துக் குாவைக்கூதது ஆடப்பட்டது. அதனருடில் மாதரி நீராடிதற்பொருட்டு வையைபாற்றிறகுச சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடிபவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளா கொன்றசெய்தி பை மதரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டு, கண்ணகிடைதபதை த்தி முர்ச்சித்திப் பலவாறுபுலம்பித் தானும்அவனுடனிறத்தற்குத் துணிந்து

சு

இடைச்சிபர்மத்தியில்நின்ற குரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என்கணவன் கள்வனே' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விவரவில் தீபுண்ணும்' என்று அசிரியா கக்கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிருகத கோபத்தோடு தன்னிட யிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழி யேசென்று ஆங்குள்ள மகளினைநோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனம் கேளோனாயின், எனனை இகழியின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுந்நடுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவிலலாத துயரத் தையடைந்து அவனை முன்னினைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவ

ஊடம்பைத் தழுவிக் கொள்ள, அவ்வளவில், அவன் உயிர்பெற்ற நெழுந்திரின்
று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே' என்று சொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணி
ரை மாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதுகளை இரண்டு கையாலும் பூண்டு கொ
ண்டு பணிந்தாள் ; உடனே அவன கீ இவகிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வு
டம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம டுகுதற்குத் தேவர்களோடு கூடிச்
சென்றான்.

இவகேடுப்பட்டிருக்க, பாண்டியன் கெடுஞ்செழியன் மனைவி, தீக்கனாக்
கள் பவற்றைக் கண்டு சென்று அவற்றைத் தனகணவனோடு சொல்லிக்
கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்
மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோரூல தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவ
ளனுமதிப்பட்டி அவன் முன் சென்று, அவன கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலிய
வற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும்
வெகுதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லென்று தெளிவித்தற்
பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான் ; அவன்,
தந்தேவ சிலம்பினபரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவல
னிடமிருந்தகிடைத்த சிலம்பை வருவித்து வைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்
தாள் ; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது ; அது
கண்டு அரசர் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக் கேட்ட
கொடுங்கோன்மையையுடைய நாளேவரசன் ! நாளேவரசன் ! ஐயோ !
மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தருலம் என்னுற்பழியடைந்ததே ! என் ஆயுள்
இனமே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிரு
ந்த ஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான் ; அதனையறியாத அவன் மனைவி பாதுகா
த்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகி பாதத்தில் வீழ்ந்தாள் ; வீழவே, கண்ணகி
'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின, இவ்வூரை அழித்துவிடுவேன்
பா' என்று சபதஞ்செய்தி தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகி
யெடுத்து அதை அங்ககாத்தின்மீதெறித்தாள் ; எறியவே, அக்கினிதேவன்
பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி ! உனக்குப்பிறழ்செய்த நா
ளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றாளேன் ; இப்
பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவள், "பார்ப்பா சந
வோர் பசப் பத்தினிப்பெண்டிர், முத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டித், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று” சொல்ல, அப்பொழுதே அந்
 நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நக
 ரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்திசென்றன ; அந்நகரத்
 துள்ள இடங்கள் பலவும் எரிபத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவ
 ளாகி மதுரையின் அத்தேவதை கண்ணகிபால்வந்துகின்ற அவளைநோக்கி
 ‘பாள் இந்நகரினதெய்வம்; உனக்குச் சிவவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவ
 ற்றை கீகேட்பாபாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரே
 னும் கிறிதம் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும்
 அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு
 கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவனபவனும் கபிலபுரத்தரச
 னாகிய குமாரனெனபவனும் தம்முட்பகைக்காண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்
 லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்
 பாகப் பண்டம்விறுக்கொண்டிருந்த சங்கமன்னன்மீண்டும் வணிகனை அந்நக
 ரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துக்காண்டிருக்கும் பாதனென்பவன் இவன
 பகைவனுடைய ஒற்றலன்னையிடித்து அச்சனுக்குக்காட்டிக் கொடுசெய்து
 விட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவிபாகிய லீலியென்பவள யிரு
 ந்ததுயாமுற்றுப் பதிருன்குநான் பலவிடத்திலேகது பின்பு ஒருமலையின்
 மேலேறிக் கணவனைச்சேர்தற்பொருட்டித் தன்னுடைய உயிரைவிரிவதற்கு
 நினைத்தவள், ‘எமக்குத் துன்பஞ்சொதோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தை
 யே அடைவார்களாக’ என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பாதன் இக்கோவல
 னாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் ‘இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்
 குப்பதினாலாவதுதினத்தின பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக்
 கண்டுசேர்வை’ எனறுசொல்லி அவனைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி
 மதுரையை நீங்கி வைபைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று
 மலைநாட்டடைந்து அதிலுள்ள திருச்சங்குண்டரன்னும் மலிமேலேறி ஒரு
 வேங்கைமரத்தி ளிழுவின்னறு பதினாலாவதுதினத்தன் பகல்சென்றபின்பு
 அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்களித்து அவனு
 டன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி கவாக்க
 மடைந்தாள்.

[க.—வஞ்சிக்காட்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசசரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்திசு செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தர்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக் கைப்பொருள்களையும் கைக்காண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத்தனது தேவிவேண்மானோடும் தம்பிஇளவகோவழிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகைத்தாண்பும்சூழவந்தி போற்றங்கலாயிலுள்ளமனற்குவியலிலிருக்கும்சோ ள்செங்குட்டுவனைக்கண்டிவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதிகேட்டு அவ்வரசன்

██

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன்கொலையுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற் றையும் மதுராககர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்தி சொல்லியதையும் விரித் துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிங்கித் தந்தேவி யின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்தி வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவ ர்கள் ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசராய்கழந் தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனானால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையைமேற்றிக் கொண்டிவருவேன்' என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இம யமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசையைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவவிடத்திற்றங்கி அங்கே போர் செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்தணியாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோ டிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்

லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவரு
 வித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை
 செய்து இப்பால்வந்து அதன் தென்கரையிற் சேனையோடு நதங்கி அங்குக்
 கங்கையாடிவந்த மாடலஹற் கோவலன் வாலாறுமுதலியவற்றையும் நெடு
 ஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையும் நினை
 ந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறைபாகிய ஐம்பதுதலாம்பொன் தானஞ்
 செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டிய
 னுக்கும் காட்டிவரும்படி கீலன்முதலிய ஒற்றர்களை யனுப்பிவிட்டுச் சேனையு
 டன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களை யெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டு வஞ்
 சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ;
 அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், முன்பு அனுப்பப்பட்ட கீலன்முதலிய ஒற்றர்கள்
 வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலி
 யோரைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ச்
 சூசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அங்கு
 வந்திருந்த மாடலன், 'கீ கோபந்தனிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலி
 யவைகள் நிலையா ; நல்பதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்
 வேண்டும்' என்று பலவுதுக்கள் நுகமாக எரித்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோ
 பந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை
 அமைக்கும்படி சிலையைனுப்பி, ஆரியவாசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று
 நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக்கொடுத்த உபசரிக்கும்படி விஸ்வன்
 கோதைக்குச் சொல்லிப் பறகுடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்
 பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

கஉ

னிக்கடவுளாகிய 'கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய
 பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அவகேயிருந்தான். அப்
 படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்
 றை மாடலஹற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவ
 ளுத்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று கீவகி மதுரையைவடை
 ந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவ

கையழைத்துக்கொண்டு வைபவக்கரைவழியேசென்ற மனோபுருந்து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது, கண்ணகி, தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்தி வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டு வன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாட லன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலமீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெ ண்கள்மீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்திப்புலம்பிய அம்மூவ ரையும் கண்ணகிஅற்றாய் கோவலன்அற்றாய் மாதரி என்னும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்தி, அவர்கள் அவவாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்பவது வணங் கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மானவவேதரும் இலங்காபுர த்தரசனாகிய கபவாருவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டு வனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் பாமகன் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அநுஞ்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங் கள்விரும்பியபடியே வாரந்ததேன்' என்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டா யிற்று, அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சக் தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள்தேவந்திமேற்றேன்றி அவ ருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டிவிழுந்தகாலந் தொடங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரி ந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்செழியன் பத்தினிக்கடவுளு க்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்ததால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறு மையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்விபுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசு

ரும், இலங்காபுரத்தாசனாகிய கயவாதுவும், சேழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கீள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்காடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்குதிர் வேனிலிக காரிகை பொறுஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
நு கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வெங்கையு மானகண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
புருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
க0 வெங்சணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பாலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளர்கி னீளிரை மருங்கி
னிரவிடைந டழிதற் கோத மில்லெனக்
குரவரு நேர்த் தொள்கையி னமர்ந்து

சுரு சொடுங்குகால வேந்தன் குடிகள் போலப்
படுங்குதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பனமீன றுணையொடு பாற்சுதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்

20   *   *   *   *
         *   *   *   *

தாதுசேர் கழுந்த தண்பூம பிணையல்
போதுசோ பூங்குழம் பொருந்தா தொழியவும
னபந்தளி ராமமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

21 மலயத் தோங்கி மதுரையின வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிங்கனும் *வேண்டிதி யென்றே

* வேண்டியினதே யெனவும பாடம்.

ந.

2

சிலப்பதிகாரம்.

பார்மக ளயாவியிர்த தடங்கிய பிள்ள
நூ ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடினாை கூப்பிடு
மிடி.தரு முளியமு மிளையா தேகெனத்
தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
மறவுரை ந்த்த மாசறு கேள்வி

நூ யறவுரை கேட்டாந் காரிடை கழிந்து
வேனில்லீற் றிருந்த வேயகரி ஈரன தது

கான வாரணங் ச திர்வா வியமப

வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் ஸ்ருச்சத்துப
புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்நது

சு0 மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
தீதுதீர் சிறப்புற் றிறையாத் திருத்தி
யிடுமுன் வேலி நீங்கியாங்கிகார்

செடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவேன
காதலி தன்னொடு காணாம போந்ததந்

சு1 கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் றலங்கி
யுட்புலம் புதுதலி னுருவந் துரியார்
சட்புல மயர்கதத்துக் கெளசிகன் மெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றவ்

சு2 வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் தூடனே
வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்
பாசிலைச் குருகின் பந்தரிற் பொருந்துர்
கோசிக மாணி கூறம் சேட்டே
யாதுந் கூறிய வுரையீ திங்கெனத்

சு3 தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் மெய்திச்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்

சு4 துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் விழந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலந் தேழிக கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்

கந.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

ந

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
 ௬௫ வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
 பெருமபெயர் மூதூர் பெருமபெ துற்றதும்
 வசந்த மாலைவாய மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த மேனியன் படர்நோ யுற்று
 நெடுநிலை மாடத் துடைநிலத் தாங்கோர்
 ௭௦ படைபமை சேக்ரைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்தாய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
 தாழ்தாய ரெய்தித் தாங் சென் றிருந்தது
 பிரிந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதென்
 வருந்துயர் நீங்கென மலர்க்கையி னெழுதித்
 ௭௫ டண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
 மண்ணுடை மூடங்கள் மாதவி யீத்தது
 நீத்த வேலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
 தீத்திறம் புரிந்தொன் சென்ற தேயமும்
 வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
 ௮௦ கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் சாட்டி
 போதவிழ் புரிஞமுற் பூங்கொடி நங்கை
 மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
 வுடறுறை காலத் துரைத்ததெய வாசங்
 குறுநெறி க்குத்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
 ௮௫ கூட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா

னெட்டும் விரித்தாங்கு கெய்திய துணர்ச் சீவா
 னடி உண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
 வடியாக கிளவி *மனச்சொல்ல வேண்டுங்
 குமவர்பணி யுளறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
 கூடு டிரவிடைக கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
 டையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
 யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி
 கூடு யென்றி தென்றே பெய்திய துணர்ந்தாங்
 கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
 பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
 மாசில் குமவர் மலரடி தொழுதேன்

*மனங்கொள்ளெனதும் பாடம்.

சி ல ப் ப தி க ர ம்.

கோசுர மாணி காட்டெனா சொடுத்து
 க00 நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
 விடுக்கண் களைதற கீண்டெனப் போர்கி
 மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
 வாசில கொள்ளை யறவிபா லனைந்தாங்
 காடிய கொள்ளை யந்தரி னோலம்
 க00 பாபும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
 செநதிறம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழிற்
 றந்திரி சரததொடு துவவு றத்தியார்த

தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சோதறு

குரன்முதற் சைககளை யிறுவாயர் ஈட்டி

கக0 வரன்முறை வந்த மூவரைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் நிறத்தி னைமவரர் டோட்டுப்

பாடற் பாணி யானேடு யவறொடு

கூடற் சாவதங் கூறுநீ னீரெனந்

கக0 காழகிற் சார்தங் கமழ்பூங் குங்கும

நாவிக் குழம்பு ஈலங்கொ டேயவை

மான்மதச் சார்த மனங்கமழ் தெவ்வை

தேமென சொழுநோ ருடி யாங்குத்

தாதுசேர் ஈழநீர் சண்பகை கோதையொடு

கஉ0 மாதனி மல்லிசை மனைவனார் முல்லைப்

போதுவிரி தொடையற் பூவனை பெருநாறு

யட்டிற் புகையு மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியர் மேரதகப் புசையு

மைந்தரு மகளிரு மாடத தெம் த்த

கஉ0 வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புசையும்

பல்வேறு பூம்புகை யானேடு வெல்போர்

விளங்குபூண் மார்பிற பாணடியன் சோயினி

னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்

கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்

கங0 புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்

பொதியிற் மென்றல் போலா தீங்கு

மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

நனிசேய்த் தன்றவன் நிருமலி மூதூர்

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககரு முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்லியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

கசு0 காலை முரசுக் கனைகுர லோதையு
நான்மறை யந்தணர் நலின்ற வோதையு
மாதவ ரோது மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

கசுரு போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமு ம
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

கரு0 லார்ப்பொலி யெதுர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
சூரவமும் வஞ்ஞமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மாவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கருரு குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதுரமுங் கொழுங்கொடிப் பசுன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மோலைக் சோவை யாங்கணு

கசு0 மிடைந்துகுழ் போகிய * *

*
*
**
*
**
*
**
*
*

சுரையின் மூலித்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

ககரு யருவி முல்லை யணிகை யாட்டி

விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

விரைமலர் நீங்கா வலிரற்ற் கூந்த

*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

* உலகுபுரிந்தென்றும் பாடம்.

சு. சிலப்பதிகாரம்.

கஎடு வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

தையற் குறுவது தானறிந் தனன்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடங்கிப்

புனல்யா றன்றினு பூம்புனல் யாறென

கஎடுவனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்ாண்

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போங்குத்

கஅடுதேமலர் நறுமபொழிற் றென்சுரை யெய்தி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்

தானனி பெரிதுந் தா. புடைத் தென்றாந்

ஈருயிளை யுடுத்த வகழிஞ்ஞுழ் போலிங்
 கருநெடுங் குவளைபு மாம்பலங் சமஸ்யு
 ௧௮௫ தையலுங் கணவனுந் தனித்துல ஸுயர
 மைய மின்றியறிந்தன போலப்
 பண்ணீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கி
 கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்
 போருழந் தெடுத்த வாரேயி னெடுங்
 ௧௯௦ வாரலென் பனபோன மறித்தபை கா
 புள்ளணி சுழனியும் பொழிவு ம பொருந்
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிந் டோரியு
 காய்க்குலைத் தெங்கும வாழைபுங் சபு
 வேய்ததுமட் பந்தரும் வினங்குங் விருப்பை
 ௨௧௫யறம்புரி மாந்த ர ன்றிச் சேர்ப்
 புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புச்சனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் எனபது, சிலம்பினது அதிகரித்தபுடையது எனஅன
 மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக்காரணப்பெயராய்நறு. அத்காரம் - அதி
 கரித்தல். இராசரீதியில் தவறின அரசரை அடக்கடவுள் கூற்றாய் கின்று
 கொல்லு மெனபதும், பத்தினியை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும்
 எத்துதல்இயல்பென்பதும், முனசெய்த இருவிஷயும்செய்தமுறையே செய்
 தோணொடியவந்து பயனுட்டுமென்பதமாகிய இம்மூன்றம் சிலம்புகாரண
 மாகத் தோன்றலின், நூலாகியராசிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச
 சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், ௮௮ - ௫௦)

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௪

“அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவது,முறைசாலைத்திவிக்குயர்ந்தோ

ரேத்தலு, முழுவியுருத்தவகதாடடுமெளபதுஉரு, குழவினைசிலம்புகாரணமாகச, சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரா, னாடடுமயாமோர்பாட்டுடைச் செய்யுள்” என்பதனுலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்முனறந்தோன்றுதல கதைசகருகததால உணரப்படும்.

மதுரைக்காண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி னிராசதானியாகிய தென்மதுரை. காண்டம் - கூட்டம் எனவே, மதுரையிலகடந்தசரித்திரத்தின் கூட்டத்தைபுடையதென்பது திரண்டபொருள்.

புறநீசேரியிறுத்தகாதை.(சுண்ணகியுடனே கோவலன்)மதுரைப்புறஞ்சேரிபிறசென்றதகவகிளகாறதயென விரியும். காதை- கதையைபுடையது. புறஞ்சேரியென்றது,மதுரைநகரத்தின் வெளியிடத்ததான முனிவரிருக்கையை. இவாகள் இங்ஙனம் அவருத்தவகினது, சிலம்பைவிறறு வியாபாரஞ்செய்து பொருளதேறும்பொருடிக காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மதுரைக்குபுறட்டிடப்போருமபொழுது இடை வழியி லென அதிக.

க. பாண்டியனா காலம் பெயர்ந்தபிற பாடு
இ-ள். முறகூறிய சாலியாகிய பெண அணிந்த கோலமும் கூத்தும் முடிந்த பின்னாக வெணந

பிறபாடு - ஸ்ருஞ்சால. கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.
(குறிப்பு) முறகூறிய - கீழ்வெட்டுவவரியிறகூறின. சாலினி - தேவராட்டி, சூவேசககாரி.

உ புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்தி
இ - ள். தவத்திறகுத தலைவியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச சென்றசோற தென்க.

க - ஸ கடுங்கதிர வேலில்க் காரிகை பொருஅள்
படிகநில தீறடி பரலவெங் காணத்து

இ - ள இவ்வழகுநீ மையையுடையாள இரதக் கடிய கதிரின் வெம் மையைத தன்மையிறபடப பொருள,அதுவுமனறி இவள்கிற்றடியும் வெய்யபருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொப்புள் ததலிற குஞ்சித்தநடந்தமைகூறினான்.

ரு - சு. கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் மகழா
வாள்வரி வேறுகையு மானகண மறலா

இ - ள். நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும் தாம் அக

முக்கடவ புறநீளையும் அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம்
மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாமபு உறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

(கு-பு.) அகழ்தல-தோண்டுதல வாள்-உரிச்சொல். வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுகு குரு மிராதேர் முதலையு

முருமுரு சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற நென்னவர் காக்கு நாடென

வெவகணும போகிய விசையோ பெரிதே

அ சில ப் ப திகா ர ம்.

இ - ள். முட்கூறியவைவயன்றி, இராதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும்
இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வறுத்தஞ்செய்யத் தருவன
வாயினும் செய்யா; செங்கோள்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு
நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிதாகலா னென்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினார். ஐவ
கைநிலனென்பது எவற்றாறபெறுதுமெனின், —கானமென்பதனால் முல்லை
யும், குர் கரடி யெனபவற்றும் குறிஞ்சி யும், வேங்கையென்பதனால் பாலையும்,
உருமுவெனபதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும்.
இவ்வகைபான இவனாட்டி இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமே
பென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்
டகை. இசை - புகழ். “இசையாற்றிசைபோயது” எனறார்கிந்தாமணிபாரும்.

கக - கசு. பகலொளி தனனினும் பலலுயி ரோம்பு

நிலவொளி விளக்கி னீளிட மருங்கி

னிரவிடைக் கழிதற கேத மிலல்லனக்

குரவரு நோந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வறுத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பலலுயிர்க்கும்
அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழி
தற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லை யென்று கோவலன்சொல்லக் கவுந்தி

யடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன். ஏதப்பாடி - இடைபூறு. [‘கீளிடை - காரி’ என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கரு - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன குடிகள் போலப்

படுவகதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோன்மையையுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருவகாலத்தையும் நோக்கியிருக்கு மாறுபோல வெங்கதிர் பரிமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெங்கதிர் பரிமமயம் - சூரியாஸதமனசமயம் தண்கதிர் எழு மமயம் - சந்திரோதயசமயம்.

கள - கஅ. பன்மீன் ருணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்

தென்னவன் குலமுதற் செலவன ரேன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட் செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்ருணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய சதிர்களைப் பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்ருணை - கயற்கொடித்தாணையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன - ஆதிபுருஷன்; பாணடியன சந்திரகுலத்தவனா தலின், இவ்வனங்குறிஞர். மீன - வினமீன்; நகூத்திரம். தாணை - சேணை. பாற்கதிர் - அமிருதகிரணம்.

கக :--புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

கக - உக.

* * * *

* * * *

தாறுசேர் சுழுகீர்த் தன்பும் பிணையல
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பலபூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
 புலவர் நாவில் பொருந்திய தென்றலொடு
 பாணிலா வெண்கதிர் பாலவமேற் சொரிய
 வேனிற் நிற்களும வேண்டுதி யென்றே
 பாாமக ளாயாவுயிர் த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைகீழ்.

இ - ள். பார்மகர், பாவாய, முன்னுள நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த
 இளவேனிற்காலத்தில, *** அழகியசந்தனத்தளிரோடே பலபூக்களினிதழு
 ம் கிவந்ததளிர் போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், பலவகைப்
 பூந்தாறும் கழுகீர்ப்பிண்பலும் முலலைமலர் பற்றாது புவகுழிற் பொருந்
 தாவாயொழியவும், மலயத்தேழுநாத்தி மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவி
 லேபூத்து லிபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்
 கதிர் நின்மெய்யிற்சொரிதலொழியவும் வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்
 கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற்சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இரா
 யெனச்சொல்லிவருந்திகெட்டுயிர்ப்புக்கொன்றி அவள்துயின்றபின் னெனக.

எகராம - எதிர்மறை. கிண்சொற்கள்வருவிக்க. இத்தகையதும் இவள்
 புணர்ச்சியின்பம் பெறுமனோக்கிப் பாாமகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை
 புணர்ச்சியில்லாதவா ளெனின், —மாதவியோடு புலனதுபோதலானும், மது
 ரைக்குச்செல்லாத ஒருப்பட்ட கொஞ்சினதலானும், மேற்கவுந்தியடி
 காநடல்வநிச்செல்லுதலானும் யாண்டும் மெய்யுறர்மாத் திராமல்லது புணர்
 ச்சியில்லென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல - மாலை. கந்திக்குச்சிறந்ததென்று முலலைகூறினாள்.
 மலயம் - பொதியமலை. புலவர்நாவிலேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப்
 பரிதல். பாவை - அண்ணமயினி. பார்மகள் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய
 பெண்ணே! புலந்து - மாறுபட்டு.

உ0 - உஉ. ஆரிடை யுழுகத மாதரை நோக்கிக்
 கொடுவரி மறுகுங் குடினாரு கூப்பிடு
 மிடிதரு முனியமு மிணையா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் தாயருழந்த கண்ணகியைநோ
 க்கி, இவ்விரவில் காஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; போர்ந்தை
 குழறும்; காடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்றது ஏகுவாயாக

கூ

சில ப்ப திகா ர ம் .

மறகும் - வாய்விடும் ; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு ; உட்பட்ட டட்டெனப் பறபறைகொட்டல.

உஉ - உரு. தொழுவனைச் செவகை தோளிற் காட்டி.

மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்கனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்டியில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்தித் தளர்ந்துகடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை அறமனங்கூறிக் காட்டி இவள் மனத்தியாரீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றவீங்கிய மாசறகேள்வியையுடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொடி - வளைவு ; * “ தொடிக்கட்டிவை ” எனறாராகலின். கேள்வி பென்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அதருமவார்த்தை அறவுரை - தருமோடதேசம். [‘ தோளிற்காட்டி - அவனகைபத்தித் தோளிலேசேர்த்து’ என்பது அருமபதவுரை.]

உஉ - உள. வேனிலவீற நிருத்த வேய்கரி காணத்தூக்

கான வாரணங் கதிர்வா வியமப

இ - ள். வேனில நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்தகிடக்கின்ற மூங்கிற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிசேவல்கள் கதிரொழுச்சரபை அறிவிக்க வெனக.

ஆளித்திங்கட் கடைநாளாகலின், வீறநிருத்தலவன்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில். கதிரொழுச்சி - ஞரியோதயம்.

உஅ - உக. வரிநவில் கொள்ளக மறைநூல் வழக நத்துப்

புரிநூன மர்ப ருதைபதிச சோந்து

இ - ள். நாவால் மறைநூலநவிலாது வரிப்பாட்டைடாவினங் கோட
பாட்டையுடைய நூலணிமார் பருதைவதோர் டதியைச் சோட தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தெனறதலால், அந்தப்பாபார இழுககியவொழு
க்கமுடைமை தமது சாயகனோனபுக்கேலாமைபின், ஊர்க்கபல்தோர நக
ரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா லென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும் பதி - இடம் [வழுககம் - தப்புதல்]
சுர - சக. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தனையோ
தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாறுகோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவிடியற்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியை
யும் ஓரொதுக்கமாகிய ஈலை அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வேலியில் இடு
முள்ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தறகு நீணெறிக்
கண்ணதோர் கீர்தலைக்கண தலைப்படுகின்றவ னென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாரிலம்பகம், அஉ.

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருத்தி. இடுமுள்வேலி - சுற்
றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம். கீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்
னுகை.

சுச - சுள. காதலி தனனொடு கானகம் போந்ததற்
கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறதலி னுருவந் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் நெரியான்

இ - ள். அவனும் சென்றுநின்ற கோவலன், தன காதலியோடு
கானகத்தின்கண் போந்ததறகு உலையிலா துந்துருத்திபோல நெட்டியிர்த்து
உள்வெறுப்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாற் கௌசிகன்
கட்புலமயக்கத்தான அறிபாளு யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்பட.

(அந - உரை) கட்டிலுமயக்கத்தி - கண்ணிற் பிரடையற்றதாதலால் ; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான் ; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினுஞ்ஞாந்தணன். அவனோஅல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

சஅ - நூ. கோவலன் பிரபக் கொடுந்துப ரெய்திய

* மாமலர் செங்குண மாதவி போன்றிவ்
வருந்திறல் வேணிற் கலர்களைத் துடனே
வநந்தினை போலுநீ மாதவி பென்றோர்
பாசிலைக் குருகிப் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ன். அவ்வனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணநிறமலானும் ஐயுறா அவ்வையநதீர்வான கோவலன்பிரிவித்காற்றாது காமத்தியால் துயரமுற்று அலகாப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திகின்ற மாதவியைப்போன்று நீயும் இளவேனிலநீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தம்கரிய வெம்மைபையுடைய முதுவேனிற்காலத்துவெயிலால் து யாமுற்று அலகாப்பொறுது வளைந்து அக்காலவனிமையோடேவருந்தி னுப் ; மாதவியென்னும்பெயர்வாசிக்கோ வென்று ஓர்ப்பெயரிலையையுடை யகுருக்கத்திபடர்ந்தமிழையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசி கனைன்கிற மறைபவன கூறக் கேட் டெனக.

பாசிலையென்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளிராயது முதுவேனிற் கு முற் றிப் பாசிலையாயிற் றென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான் - கௌசிகன். சேய்மைக்கண் - தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர். அலர் - பஸ்துற்றும்பழி யும், மலரும். [குருகு - குருக்கத்தி. கோடையால்எழுந்தபூவெல்லாமுதிர் ன்து பொலிவழிந்து நின்றதனைக் கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்த

கஉ சிலப்பதிகாரம்.

னை பென்று குருக்கத்திநீழற்பொருந்தினான். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசு மை + ஐலை = பாசிலை.

ருச - ருரு. யாதூரீ கூறிய வுரையி் திங்கெனத்

தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக் கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல் லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

ருச. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்

இ - ள். கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருள - ருஅ. இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு

மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்

இ - ள். இருநிதிக் கிழவனும் அவனமனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியு மிழந்து ஒலிக்கியதும்,

(கு - 4.) இருநிதிக் கிழவன் - பக்கசைவத்திற் குடரியவன் ; கோவலன்தந்தையாகிய மாசாததவான். பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலனதாய். மணி - மாணிக்கம்.

ருச - சு0. இன் னுயி ரிழந்த யாக்கை னெனத்

துனலிய சுற்றந் துயர்க்கடல் பிழந்ததும்

இ - ள். நெருங்கியகின்றா இவியவுயரையழாத யாக்கைபோலச் செயலமாண்டு துயர்க்கடலிலே யழுதுகின்றதும்,

இனி, யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீடுபெற்றுகுரியவுயிர் இளமைக்காலத்தே யாக்கைபையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்தழந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - சு2. ஏவ லாளர் யாங்கணஞ் சென்று

கோவலற் றேடிக் கொணர்கொளப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருநிதிக் கிழவன தன்ஏவலாளரை ரோககி எத்திசைக்கண் ணுஞ்சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டு வருகவென்றாளுக அவர் எத்திசைகளிலுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலாபோந்ததுவு மென்க.

சுக - சு3. பெருமக னேவ லலலதி யாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

வருந்திறல பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்

இ - ள். எத்தனைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கிய செய்தியும்,

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

பெருமகன் - தசாதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திறல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு - அறிவின்நிலவு.

(கு - பு) “தஞ்சக்கிளவியென்மைப் பொருட்டே” என்பது தொல்காப்பியம் - இடைச்சொல்லியல் - சுஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

கீள - எஃ. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்

பசுரத மேனியள் படர்நோய்மறு

நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ள். திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேட்டுப் பசுரதமேனியளாய் நிறைவாகிய வருத்தமுறறு உயர்ந்த எழுநிலைதையுடையமாடத்துராலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்தசேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கியீழாத செய்தியும்,

அரகு - அசை. பள்ளி - இடம்.

(கு - பு) திருபுகம் - பத்திரிகை. வசாதமாலை - மாதவிதோழி; கூன்பெற்றும் இவ்வுரையாப்பெயருணமி. படாநோய் - மனோவியாதி. இவ்வரலாறு, கீழ்வேறியகாதையிற் கூறப்பட்டது.

கக - எஃ. வீழ்ச்சய நுந்நோள் விழுமய கேட்டுத்

தாழ்நய பொதித் தாங்கென் நிருந்ததும்

இ - ள். அயம எம விரகநோயுறமவன் வருத்தத்தைக்கேட்டுச் செருக்கடவகிடு தாழாத சூரியமயதித் தான செனநிருந்த செய்தியும்,

வீற்றியா - விருப்பகதான்வருகதுயர்.

(அரு - உரை.) அயருந்ளேய் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

எஉ - எசு. இநாதய நுந்ளே லிணையடி தொழுதேன்
யருநதுயர் கீககென மலர்க்கையி னெழுதித்
கணமணி யகையாறநுக் காட்டுக வென்றே
மன்னுடை முடங்கன மாதவி யீத்ததும்

இ - ள். அயருநம மிக்கதுயாமுற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொ
ழுத்தேன்; எனக்கு இவ்வாமவ நுதுயரைத்தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்
கையாலெழுதி இய்வோலையை என்கண்ணிற கருமணிபோலவானுகருக்
காட்டுவாயாக வென்று தனக்கையிறநத செயதியும்,

இது தன்மைக்கண வகதது.

(அரு - உரை.) இணையடி - கோசிகனதடி. மன்னுடைமுடங்கல்
இலசகிகை.

எஎ - எஅ. ஈத்த வோலெகொண் டுடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம புரிந்தோன சென்ற தேயமும்

இ - ள். அகவனநந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் தி
ரிந்து தேடியுங் காணாமல தான்சென்ற தேயங்களும்,

(கு - பு.) தீத்திறம்புரிந்தோன - அந்தணன்; கோசிகனாகிய தான்.

சுது சிலப்பதிகாரம்.

எக - அஉ. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாய்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரு ராட்டி.
போதவிழ் புரிசூழற் றுங்கொடி நவகை
மாதவி போல மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவ
றவுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காம
நோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலையுடைய மா
தவி தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - குழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - போரும்பு; மறும்பருவத்து அரும்பு.

அக - அக. உடனுறை காலத் துரைத்தெய்வ வாசல்
குறநெறிக் கூந்தல் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற் கைவிடலீயா
னெட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோன்
உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஓடிமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி குற
நெறிக் கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே
வாசலெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான்
அதனைக் வகையற கடியின் விடுவியாணய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரி
த்தி அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்ம யுணர்கின்றவ னெனக.

குறநெறி - செறிந்தவறல். வாசலையின் செவ்வியினமையைப் பொறி
காட்டிற் நெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - புகதல. கை
விடலீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஓடித்தலையை நெகிழவிட்டிலென்றமாம்.
எழுதியதூஉம் பாடம்.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சலை
நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அக. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவர்திருவடிகளைத் திக்குகோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன்;
இதனைத் திருவுளத்தலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது
ப்பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசரம் - வசனம்.

அ.அ - கூஉ. வடிவாக் கிளவி மனக்கொளஸ் வேண்டும்
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டாவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

கக. - புறஞ்சேரியிறுத்தகாலத.

கரு

இ - ன். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றத்தீர்த்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடை யொழிந்த தன்மேலும் குலத்திற் பிறந்தி கம்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்தவிழைப்பென்னை? அஃது அறிபாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சுஅழுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகனீர்சொல் குற்றமறாதுசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; இதவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு லர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், **“கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்”* எனவும், **“மங்கை மாதர் பெருங்கற்பு”* எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையன், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத் தோற்றவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவொர்ப்பதூஉம், தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசவருமெனபதுஉம், தாளிறந்துடழற் சிறிதுபுகழேகுறைபடுமென்டதூஉம் உணர்த்திபவா றுயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவலித்தி - வருத்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழிபசுசெய்தல். போற்றுவாய் - பாதுகாப்பாய். புரையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உயர்ச்சி. மேவல - தகாதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் நதென்றறியாது நெஞ்சங் கையறுநின்றது; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும்: இது, மாதவிசுருத்தி. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதலு காரணமாக யான் செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டு மென்க]

கூட - கூடு. என்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து

தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி]

யென்றி தென்றே

இ - ன். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்குதருமென்று அவனொழுதிய ஓலைப்பாசுரத்திற் பொருளொலலாமுணர்ந்து மனங்குழைந்தி அவள் தன்னாற்செய்யப்பட்ட தீதிலன்; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதே யெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கி யென்க.

எனநீது - எனநீவினே. [இசைமொழி - வாசகம்.]

கூறு - கூள்.

எய்திய துணர்ந்தாய்

கெற்பயந் தோற்சும் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ள். அவ்வோலையிற்பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோலையினே என்றதைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்ஙனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுமளவும் முற்கூறியவாதேகொள்க. 'வடியா.....போற்றி' குரவர்பணிவிடை

* கானல்வரி, ௨..

கூக சிலப்பதிகாரம்.

களைத் தவிர்த்த தொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவானபறங்காரணமாகத் திருவுளத்திற்றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் பேரறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறுவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றாதுதொழுக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க. குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப்பொருந்தியவாறு உணர்க.

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

கூஅ - கருக. மாசில குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோகிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்தது

ஈடுக்கங் களைந்தவர் நலலகம பொருநாதி!!

விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ள். அங்ஙனம்பொருந்தியதென உட்கொண்ட கோவலன், கோகிகமாணி, எவகுரவர் மாசிலமலரடியைத் திரைக்காககித்தொழுதேனெனச்சொல்லி இவ்வோலையைக்காட்டெனக் கொடுத்து, எப்பொருட்டாக அவ

நடுங்குமிகக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்ந்தின்று இரக்கமைய நிகருதற
கு விரைந்துசெல்வாயாக வெண்ப போகவிட் டென்க

என்றிதல் - விரைதல. காட்டெனக்கொடுத்திற் ககாததகிணடென
ப்போக்கி யென்க. எனச்சொல்லென்று ஒருரொலைய நய்க்க.

க0உ - க0ங. மாசில் கற்றிற் மனைவிபா டிதூர்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா டிதூர்த

இ - ள். குற்றமற்றகற்றிதூர்தையதன்மைய டுடைய ராத குற்றமற்ற
கோட்பட்டையுடையகவுறுதியுடிக ளிருகுகின்ற டுடையதைச் சொல்லுதற்க.

ஒழி - ஒருவிதையொழி; உயர்வின்றியதன்வழக்கண னின்றி.

க0ங - க0டு. ஆவகு

ஆடிய கொள்கை யாதரி கோலம்
பாடும் பாணரிற் பாய்குதல் சோலம்

இ - ள். அவ்விடத்துத் துர்க்கையது யெறறிபொ ருதிப அராரோய்
பொருதபொர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாணையையுடைய அமபணவ
ரில் தானு மொருவனுக்க கலந தென்க.

*“பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆழி - பெயறி. பாண - பாட்டு.

க0க. செந்திரம் புரிந்த—இ - ள். தண்பண்ணியம் அத்திறமாய்த்
தனக்கினமான செந்திரத்தோடு புரிந்த வென்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ச00: “காரணி கற்பகம் கற்றவர்
நற்றணை பாணரொக்கல், சோணி சிந்தா மணியணி திலைச் சிவனடிக்குத்,
தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்க நிதியிதிசே, ருருணி புறறவர்க்
கூர்மற் நியாவர்க்கு முதியமே.”

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. க௭

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுயிவை சம்பூரண
ம், சாடவம், ஓளடவம், சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்;
அவற்றுட் செந்திர மென்றவாறு.

க0க. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் மு

தலாகிய நால்வகையாழிநுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதுறப்
பினு னென்க.

(கு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செ
ங்கோட்டியாழ். பண்நாங்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

க0௭. தந்திரி காத்தொடு திவவு றத்தியார்த்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழினது இருவகையுறப்பினுள் தந்திரி
காம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகாமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய
இருசாணுல்லிரல் னீளமாகக் குறுக்கிடத்தசேர்த்தம் ஐம்பத்தோருறப்பு;
என்னை? “தந்திரி காமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணுல்லிர லாகும்”
.....என்றார்களின். திவவெனபது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்
க்கட்டு.

க0௮. ஒற்றுறப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வு
றுப்பேடே பற்றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச் சேர்த்தி யென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற் றெரிய, னறுவகை யுறப்பிற் றுரு
மென்ப.” “அவைதாம், கோடே திவவே பொற்றே..... தந்திரி காமே
நரம்போ டாதே” என்றார்.

(அ0-உரை.) ஒற்றுறப்பு- நரம்பினும்பத்திரினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

க0௯. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ள். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளிறு
த்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இ
து குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

௧௧0 - ௧௧௨. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் றிறத்தி னமைவாக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமை
யான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும் கலைபுடைய
பாவைபோல்வானது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்
வகைச்சாதினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானநிக் தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி மிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெ

* பண்ணியலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அசான்சாதிபெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

(ரு)

கடி சிலப்பதிகாரம்.

னக்கொள்க. பண் தூற்றமுனற; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியம், திரம், திரத்திரமென. அவற்றள் இது திரங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமைபும்; என்னை? “எழுத்தே யசையே சீரே பென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் றிற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

(கு - பு.) [ஆசான்றிரம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பெயராகவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப] பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை; கலை - மான்: பாவை - பதுமை; இங்கே உவமையாகுபெயர்.

ககந. பாடற் பாணி யனை யவரோடு

இ - ள். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திரத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித் தென்க.

(அரு - உரை) பாணி - பாடடு. அளவி - கலந்து

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீனென

இ - ள். இங்ஙனம் பாழ்வாசித்த கோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை கீர கூறுமி னெனற கேட்ப வென்க.

ககரு - ககஉ. காழுகிற சாந்த ... .. காணீர்

ககரு - ககஅ. காழுகிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வவ
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென கொழுஞ்சே ருடி

இ - ள். அகிறசாரதம கமமும் குவகுமப்புவகுமும்பம் நாவிக்குமும்
பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனசசாந்தம கததூரிச்சாந்து மாகிய
இத்தெய்வமணவகமமுகின்ற வளவிய சேறறை யனைநது,

(கு - பு.) கமமும் - பரிமளிக்கும. நாவி - சுத்தாரி; ஓரமூலிசையுமாம.
[(தேமென்கொழுஞ்சேறடி -) வாசம்பொருநதிய மெலலிய அழகிய குமும்
பு கலந்து; ஆடி - கலந்து] தேம - நறநாறறம.

ககஅ - கஉக.

ஆவகுத்

தாதுசேர் கழுதீர் சன்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையத் பூவணை பொருநதி

இ - ள். தேன்சேர்ந்த கழுதீர்மலர் சன்பகமலொன்னுயிவற்றாலாகிய
மாகையோடு குருக்கத்தியும் மலலிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லைபு
மென்னும் இவ்வவிழ்த்த பூக்களாலநிறைத்த பொலிவினையுடையஅணையிலே
பொருந்தி,

கஉஉ - கஉக. அட்டிற் புகையு மகலம் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகர்தை.

கக

இ - ள். அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடி
யிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுமிகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்
தநும மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாகைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அ
ழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாகிதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்
தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை
யளவி,

(கு - பு.) அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
ளளந்தணர் வறிபா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வாத் தோன்றி

இ - ள். இரதிராஜாழ்வுட்டப்பட்ட விளங்காநின்ற ஆர்த்தையுடைய
மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவ்
ரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லா
ம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவை யெனின, தம்மைப் புலன்கள் ஒரு
கால் நுகருமாயிற் பிள்ளை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிறசெல்லவொட்டாது ம
னத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர்
க்கூறினவும் பிறவும்.

கஉ௦-கஉ௨. புலவர் செந்நாப் பொருநதிய நிவப்பிற்
பொதியிற் மெனமல போலா தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்க
ளையுடைத்தாகலிற் பொதியிறமென்றல தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரண
மாகி இந்த மதுரைத்தென்றல வந்தது; இதனைக் காணீர் என்க.

ஆடிப் பொருநதி அகிலித் தோனறித் தென்றல் வந்ததென்றொன்க.
கஉ௩-கஉ௪. நனிசேய்த் தென்றவன் நிருமலி மூதூர்
தன்நீர் கழியினுந் தகைகருந ரிலலென

இ - ள். காவதவகூறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால், யிக்க தூரி
தன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்
வார் இக்கீர்மையன்றி வேறுபட்டகீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்
பாரிலலை பென்று சொல்ல வெனக.

(கு - பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

கஉ௫ - கஉ௬. முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பிள்ளையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ள். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிற்றைஞான்று செல்லக்க.
ருதியவர் முன்னுஞான்றை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடி
களுடனே பெயர்ந்தன என்க.

(கு - பு.) அம்மைஞான்று - அங்காளில். ஆண்டு - அங்கு. பிறரை
ஞான்று - மறுகாள். [முன்னுண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்கா
லத்தே புறப்பட்டோ.] பெயர்ந்தவர் - புறப்பட்டனர்.

ககஉ - கச௦.

பெயர்ந்தவர்

கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்விபஞ் சிறந்த
காலை முரசுக் கணைஞர லோதையும்

இ - ள். அரிதாகிய அழித்தற்றொழிவைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரி
ய்கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறு
பட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்
லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணைதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறற்கடவுள் - பாமசிவன். [அருந்திறற்கடவுள் - ஆல
வாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு.] பேரி
சைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையைபுடைய பல வாத்தியங்கள்; இயம் - வா
ச்சியம்.

கசக. நான்மறை யந்தணர் னவின்ற வோதையும்

இ - ள். அந்தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறை
க்குவிதித்த மரபினைபுடைய சுருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ள். மாதவர்கள் சிறுகாசையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதை
யும்,

(அரு - உரை.) இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டாளஓசை.

கசக - கசச. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொழி

வாளோ ரொடுத்த காளணி முழுவரும்

இ - ள். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனும் பெற்ற சிறப்

போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முாகமுத
வியவம்மின் காளாணிமோகம்.....

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கோள் - “செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்ற
வேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று” என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கசுநு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ள். மறப்பகைமன்னரைப் போரினவென்று கொண்டுவந்த போ
ர்க்களிற்பின் முழக்கமும்,

கசுசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ - ள். காட்டிழம்பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலியயானையின் முழக்கமும்,

கசுஎ. பணிகிலைப் புரவி யாறு மோதையும்

இ - ள். பந்திதோறுவின்ற குதிரைகள் போர்கிலைந்து ஆவாரிக்கு
மோசையும்,

கக—புற்றஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

உக

கசுஅ. கிணைகிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைக
றைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசுக - கரு0. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் கீங்கி

இ - ள். இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்த ஆர்க்குமொலியெல்
லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளாதலானே முன்புழந்த
வருத்தமெல்லாம் கீங்கி,

கருக - கருசு. குாவமும் வருளமும் கோங்கமும் வேங்கையு

மாவமு நாகமுந் திலைமு மருதமுந்

சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்

பாடலங் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்த

இ - ள். கரையின்புறவாபெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்
கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதும் உச்சிச்செ
லுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலை பாதிரியுடனேபலவகை
மலருமவிரிந்த சூழ்ந்தவை மீதுறித்த பூத்தகிலாகவும்,

கருநு - கசு0. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிடல ரதிராலும வெண்கட தாளமுங்
குடசமும வெநிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
மிடைந்தசூழ் போகிய * *

இ - ள் அகயாபெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முள்ளையும் முசுட்டை
யும் மோசிலல்லிகையும் வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாடையும் மூங்கிலும்
இவற்றிறபடர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமா
கிய பலமலரும் விரிந்த பூங்கொடிகளிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னி
னவை தனையிடைந்தசூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொ
டுங்கரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி. விரிமல
ரெனறுமடைகளை ஏற்புழியெங்கு மொடடுக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ. அதிரல்-காட்டுமல்லிகை.
மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசு0 - கசு0.	*	*	*	*
	*	*	*	*
	*	*	*	*

கசு0. கரையின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ள். கரைக்கணின் றுஉகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப்புறமாதலால்.

ககஇ. அருவி மூல்கை பணிசகை யாட்டி.

இ - ள். அருவிகீரோடு இடையறுதலுடைய மூல்கையாகிய நகையினைப் பூண்டியாள்.

ககச. விஸங்குநிமிர் தொழுகிய கருங்கய னெலிங்கன்

இ - ள். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினைபும்,

கக௪. விரைமலர் கீங்கா வவிரதம் கூந்தல்

இ - ள். இருபக்கமும் அலைகளரித்த மணமலர்கீங்காத விளங்குநின்ற கருமணலாகிய கூந்தலினைபும்,

ககஅ - கஎ௦. உலகுபுரம் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவிற்பொருந்திய பூங்கொடி

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ள். உலகைப் பாதுகாத்ததற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர்வித்தலாள் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினைபூண்டியாள் ; புலவர்நாவிற்புகழ்பொருந்தியவள் ; சேர்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலுள் திருமகளைப்பொப்பாள் ; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ; பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள் ;

கக௧ - க௪௩. தையற் குறுவது தானநிக் தனள்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்திக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கார்தன ளடக்கி

இ - ள். கண்ணகிக்கு மேல்வரும் துன்பங்களைத் தான் முன்னறித் தாள்போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தனகண்மல்கிவின்றகீரைப் புறத்திடின அதுகண்டு வருந்துவா ரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையையென்னுமகன்மலராகிய ஆடையை முட்டாக் கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்திறிறைந்தநெடுநீர் ; இடம்நிறைத் த மிக்ககீரையடக்கி ; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

க௪௪ - க௪௫. புனல்யா நன்றிது பூம்புனல் யாறென

வளகடை மாதரு மையனுத் தொழுதி

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல் யாறன்று பூவாறென்று புகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனுத்தொழுதி,

களக - கஅ0. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்
மாதலத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை பெய்தி

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

உக.

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச் செலு
த்தும் குதிராமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமெ
ன்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய
துறையிலே கவுந்தியடிசளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறமலரை
புடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தி பென்க.

முன்னர், *வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு சாபமுறுதலின்,
ஈண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவா
ராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்
கொள்க.

கஅக - கஅங். வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றங்
கருயினே யுடுத்த வகழ்சூழ் போகி

இ - ள். தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிக
வும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை புடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய
யினே சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச சூழ்போந் தென்க.

யினே - காவற்காடு ; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச-கஅஅ. கருநெடுங் குவளை யு மாம்பலுங் கமலமுந்

தையலும் கணவனும் தனித்துறு தியர
 மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
 பண்ணிர் வண்டு பரிந்திறைந் தேங்கிச்
 கண்ணிர் கொண்டு காலுற நடுங்க

இ - ள். குவனையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல்
 தனித்துறுத்தியாத்ததைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இங்
 கும் பண்ணிர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணிரைக்கொண்டு
 காலுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணிர் - களளாகிய நீரொனவுமாம். காலுற - கால்லேயுறவெனவும்,
 காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியெ
 ன்னும் செய்தெனெசசம் ஈடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடித்தது.
 கஅக - கக0. போருழந் தெடுத்த வாராயி னெடுங்கொடி.

வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின்
 கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்மையின்
 மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயில்நெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்ற
 வை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட = கோவலனை இங்குவா
 ராதேபோவென்று கைகாட்டினாற்போன்றன.

* காடுகாண்காலை, உகக.

123

சில ப்பதி க்ா ர ித் .

நகக-ககக. புள்ளணி கழனிபும பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளகீர்ப பண்ணையும் விரிசீ ரோரியுங்
 காய்க்குலைத் தெவரும வாழையுங் கமுரும
 வேய்த்திரட் பநதரும விளங்கிய விருககை
 யறமபுரி மாந்த ரன்றிச சோரப

புறஞ்சிதை மூதூபு புக்களா புரிந்தென.

இ - ள், பறவைகளாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனி யும் சோலையும் தெவரும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிட்டபட்ட த ண்ணீர்ப்பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூதூபுபுறமதிவிடத்ததாகி அற த்தைதப்புரியும் தபோதனான்றிப் பிறாசேரப்படாத டறஞ்சேரியிலே தாம கருதிவந்தகோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புககா ரென்க

இது கீழ்க்கிணையியறகு அயலதோர முனிவரிருப்பிடம் புரிந்துபுக் காரெனப் பொதுமையாறகூறினமையின், முன்னர் காடுகாணகாலைதக்கண ணை, **“அறிவனை யேத்த . ஒன்மீய வுள்ள முடையேன்”* எனபதமுற கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்து புக்கா ரென்க பண்ணை - தோட்டங் களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமணடிலவாசிரியப்பா

(கு - பு) வேழம் - மூங்கில. தபோதனா - கவததைச்செலவமாக வுடையவர், முனிவா அறிவன் - அருகக்கடவுர புரிந்து - விருப்பத்தோ மிகருதி. எல்லாவடிகளும் ஈரசைநாறகோடிகாராஈருத்தல, நிலைமணடில வாசிரியப்பாவினிலககணம்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை முற்றி மறு

* காடுகாண்காலை, இள-இக.